

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 573

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
518.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător ..	2
519.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2
520.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3
521.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3
522.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4
523.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 75 din 22 februarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. d) și art. 42 alin. (1) lit. m) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006		5–8
Decizia nr. 78 din 22 februarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....		8–11
Decizia nr. 179 din 29 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal		12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.219.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea și completarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 1.801/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de investiții, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018	14–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 680/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 23 iulie 2018, doamna Fulga Mihai, judecător la Tribunalul Mehedinți, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2018.
Nr. 518.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 641/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Marius Radu Vlădoianu, procuror, în prezent suspendat din funcție, în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Dolj, se eliberează din funcție ca urmare a condamnării definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2018.
Nr. 519.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 639/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 iulie 2018, doamna Maria Borca, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Hațeg, delegată în funcția de prim-procuror la această unitate de parchet, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2018.
Nr. 520.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 617/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 16 iulie 2018, domnul Mircea Petrescu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2018.
Nr. 521.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 633/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul colonel magistrat Ionică Voicu, procuror militar în cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Timișoara, delegat procuror militar șef Birou documente clasificate la această unitate de parchet, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2018.
Nr. 522.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 614/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Liviu Popescu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2018.
Nr. 523.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 75**

din 22 februarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. d) și art. 42 alin. (1) lit. m) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1 lit. d) și art. 42 alin. (1) lit. m) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, excepție ridicată de Liviu Puiu Bulbucan, Iulian Cosmin Bulbucan și Liviu Dragoș Bulbucan în Dosarul nr. 2.795/176/2016/a3 al Judecătoriei Alba Iulia și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.253D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Apreciază că nu există niciun fel de problemă cu privire la modalitatea de definire a infracțiunii de braconaj din punctul de vedere al previzibilității, legea folosind termeni foarte clari. Cât privește opțiunea legiuitorului de a incrimina tentativa sau modul în care legiuitorul a incriminat tentativa la infracțiunea de braconaj, aceasta este, de asemenea, atributul său exclusiv. Legiuitorul poate alege să incrimineze într-un anumit mod tentativa la anumite infracțiuni și în alt mod tentativa la alte infracțiuni, discriminarea putând exista numai între persoane. Prin urmare, modalitatea în care a fost reglementată tentativa la infracțiunea de braconaj — modalitate diferită de cea din Codul penal — nu afectează dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 623 din 28 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.795/176/2016/a3, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 1 alin. 1 lit. d) și art. 42 alin. 1 lit. m)” din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006**, excepție ridicată de Liviu Puiu Bulbucan, Iulian Cosmin Bulbucan și Liviu Dragoș Bulbucan în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (1) lit. a) și m) din Legea nr. 407/2006.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale referitoare la principiul legalității pedepsei și la egalitatea în drepturi a cetățenilor. Astfel, principiul legalității pedepsei impune respectarea următoarelor patru imperative: *lex*

scripta, lex certa, lex stricta și lex praevia. Primele două constituie obligații ale legiuitorului, în timp ce următoarele se adresează judecătorului care aplică legea. Potrivit jurisprudenței Curții de la Strasbourg, *lex certa* presupune obligația legiuitorului de a adopta norme de incriminare cu un conținut clar și precis, astfel încât persoanele cărora le sunt adresate să poată să prevadă de la bun început consecințele faptelor în situația în care se produce o încălcare a dispoziției legale. Referitor la previzibilitate, instanța europeană a reiterat faptul că infracțiunile trebuie să fie prevăzute expres de lege, iar această condiție este îndeplinită și atunci când individul poate să-și dea seama din interpretările anterioare ale instanțelor ce acțiuni sau omisiuni îl pun în postura de a fi găsit vinovat.

6. Or din redactarea textului prevăzut de art. 1 lit. d) din Legea nr. 407/2006, definiția dată de legiuitor infracțiunii de braconaj nu respectă cerințele cu privire la previzibilitate. Definiția infracțiunii de braconaj, mult prea generală și echivocă, lasă posibilitatea autorităților judiciare de a interpreta în mod subiectiv și după bunul plac situațiile care s-ar putea încadra în noțiunea de braconaj. S-a ajuns, așa cum susțin autorii excepției, să se considere că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de braconaj în cazul deplasării pe fondul de vânătoare, având autorizație legală pentru vânătoare, pe timp de noapte, folosind farurile autoturismului, pe un drum care în general este unul șerpuit și sinuos și având asupra lor arme de vânătoare.

7. O altă critică ce se aduce art. 1 lit. d) din Legea nr. 407/2006 este aceea că nu face nicio distincție între tentativa la infracțiunea de braconaj și fapta consumată de braconaj, considerând că ambele situații sunt identice.

8. Așa fiind, în condițiile în care legiuitorul a înțeles să sancționeze în aceeași manieră atât tentativa la infracțiunea de braconaj, cât și fapta consumată de braconaj, s-a creat o situație discriminatorie prin raportare la celelalte infracțiuni unde tentativa beneficiază de un regim sancționator mai blând, acestea fiind considerată doar o formă imperfectă de infracțiune, limitele de pedeapsă reducându-se în mod automat.

9. Având în vedere că art. 42 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 407/2006 precizează una dintre situațiile care se încadrează în categoria infracțiunii de braconaj, neconstituționalitatea art. 1 lit. d) din aceeași lege are implicații directe și asupra art. 42 alin. (1) lit. m), fiind deopotrivă în neconcordanță cu dispozițiile constituționale în materie.

10. **Judecătoria Alba Iulia** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, art. 1 lit. d) din Legea nr. 407/2006 definește noțiunea de „braconaj” ca reprezentând tentativa sau acțiunea desfășurată în scopul dobândirii sau capturării vânatului, finalizată sau nu cu un rezultat, cu încălcarea prevederilor legii. Prin urmare, legiuitorul a dat o definiție generală noțiunii de „braconaj”, lămurind generic mai mulți termeni sau mai multe noțiuni, pentru ca, ulterior, în Capitolul V să definească contravențiile și infracțiunile. În acest context, rezultă că nu poate fi împărtășită ideea generală invocată de autori în sensul că nu se face distincție între tentativă și infracțiunea consumată și că legea nu este suficient de clară și previzibilă. Prin urmare, așa cum se întâmplă în cazul

infracțiunilor reglementate de Codul penal, acolo unde legiuitorul a înțeles să sancționeze tentativa, a prevăzut în mod expres, în norma generală însăși, reglementând în art. 33 alin. (1) din Codul penal, că „tentativa se pedepsește numai când legea prevede în mod expres aceasta”.

11. Așa fiind, aspectele invocate de autori nu constituie o încălcare a prevederilor art. 23 alin. (12) și art. 16 alin. (1) din Constituție, în condițiile în care, pedeapsa, în eventualitatea în care inculpații vor fi găsiți vinovați de comiterea infracțiunii reținute, va fi stabilită în conformitate cu legea, lege care este clară și care nu creează confuzii în sensul reținerii infracțiunii consumate ori a tentativei. Legea este clară și previzibilă, cu atât mai mult cu cât, așa cum rezultă din declarațiile date, inculpații sunt vânători autorizați, cu experiență. În egală măsură, aceștia sunt egali în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, beneficiind de dreptul la un proces echitabil, cu garantarea dreptului la apărare. Pe de altă parte, inculpații beneficiază de prezumția de nevinovăție pe tot parcursul judecății și, în condițiile în care legiuitorul nu a sancționat tentativa, nu se poate vorbi de o încălcare a vreunui drept constituțional.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece criticile privesc, pe de o parte, modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, iar, pe de altă parte, soluția legislativă prin raportare la ceea ce nu cuprinde.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, textele de lege criticate sunt suficient de precise și clare pentru a se observa cu ușurință că sancțiunea penală se aplică doar în condițiile cuprinse în cele două norme contestate. Astfel, elementele infracțiunii nu necesită alte intervenții din partea legiuitorului, fiind îndeplinite cerințele calitative ale legii, în condițiile în care elementul material al infracțiunii de braconaj este reprezentat de vânătoarea la lumina farurilor sau a dispozitivelor de iluminare, prin utilizarea lor în timpul deplasării, precum și prin fixarea vânatului în vederea tragerii prin metoda la pândă și vânătoarea prin folosirea dispozitivelor prevăzute de lege.

15. În atare condiții, se apreciază că prevederile criticate dau expresie textului constituțional cuprins în art. 23 alin. (12), fiind în deplină concordanță cu regula constituțională potrivit căreia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.

16. De asemenea, persoanele care săvârșesc fapta cuprinsă în art. 42 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 407/2006 sunt egale în fața legii, bucurându-se de același tratament, fără discriminări. O asemenea reglementare este în concordanță cu principiul egalității, care, așa cum a statuat Curtea Constituțională, în mod constant, în jurisprudența sa, nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceleiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, prevederile „art. 1 alin. 1 lit. d și art. 42 alin. 1 lit. m” din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 22 noiembrie 2006, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 și pct. 48 din Legea nr. 149/2015 privind modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 24 iunie 2015. În realitate, obiect al excepției îl constituie prevederile **art. 1 lit. d) și art. 42 alin. (1) lit. m) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006**, întrucât articolul 1 nu are alineate, ci numai litere. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 1 lit. d): „*În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:*

d) braconaj — tentativa sau acțiunea desfășurată în scopul dobândirii sau capturării vânatului, finalizată cu rezultat sau nu, cu încălcarea prevederilor prezentei legi;”

— Art. 42 alin. (1) lit. m): „*(1) Constituie infracțiune de braconaj și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, următoarele fapte: [...]*

m) vânătoarea la lumina farurilor sau a dispozitivelor de iluminare, prin utilizarea lor în timpul deplasării, precum și prin fixarea vânatului în vederea tragerii prin metoda la pândă și vânătoarea prin folosirea dispozitivelor prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. ad.)”

20. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Legea nr. 407/2006, legiuitorul a înțeles să reglementeze cu privire la protecția, conservarea, administrarea și exploatarea faunei de interes cinegetic ca resursă naturală, regenerabilă și, respectiv, bun public de interes național și internațional. De aceea, exercitarea vânătorii se face în scopul asigurării echilibrului ecologic, ameliorării calității populațiilor faunei de interes cinegetic, cercetării științifice, precum și în scop didactic sau recreativ-sportiv.

22. Potrivit art. 1 lit. ad) din lege, prin **vânătoare** se înțelege „*acțiunea de pândire, căutare, stârnire, urmărire, hăituire sau orice altă activitate având ca scop capturarea ori uciderea exemplarelor din speciile prevăzute în anexele nr. 1 și 2, aflate în stare de libertate; nu constituie acțiune de vânătoare capturarea autorizată a exemplarelor din speciile de interes cinegetic în scop științific, urmată de eliberarea acestora*”. Totodată, potrivit art. 1 lit. ae) din lege, **vânătorul** este „*persoana fizică licențiată, membră a unei organizații vânătorești gestionare de faună cinegetică, care ocrotește, îngrijește și extrage fauna cinegetică în condițiile legii*”.

23. Interpretând sistematic dispozițiile Legii nr. 407/2006 și cu precădere pe cele ale **art. 1 lit. d) și art. 42 alin. (1) lit. m)** din același act normativ, Curtea constată că acestea întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât conținutul lor este clar, inteligibil și lipsit de generalizări excesive.

24. Susținerea autorilor excepției, potrivit căreia textul legal criticat nu este clar, nu poate fi primită, deoarece legiuitorul a definit în chiar cuprinsul Legii nr. 407/2006 ce se înțelege prin **braconaj** — respectiv, **tentativa sau acțiunea desfășurată în scopul dobândirii sau capturării vânatului, finalizată cu rezultat sau nu, cu încălcarea prevederilor prezentei legi**. Definind noțiunea de braconaj, destinatarul normei a fost informat că orice nesocotire a dispozițiilor Legii nr. 407/2006 cu prilejul tentativei sau acțiunilor desfășurate în vederea dobândirii sau

capturării vânatului intră, în acord cu art. 41 coroborat cu art. 42 din aceeași lege, sub incidența legii atrăgând răspunderea penală. Aceasta s-a impus cu atât mai mult cu cât **poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit**, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011).

25. În ce privește critica referitoare la faptul că dispozițiile legale criticate nu fac nicio distincție între tentativa la infracțiunea de braconaj și fapta consumată de braconaj, Curtea constată că, în acord cu art. 16 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, pentru evitarea unor paralelisme, fiind interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ, legiuitorul a definit în art. 1 lit. d) din Legea nr. 407/2007 o **noțiune**, respectiv aceea de braconaj, iar în art. 42 alin. (1) lit. m) din aceeași lege a definit o **infracțiune**, respectiv infracțiunea de braconaj. Așa fiind, înțelesul termenului de „**tentativă**” folosit în art. 1 lit. d) din legea criticată, făcând parte din definirea unei noțiuni și nu a unei infracțiuni, nu poate fi cel consacrat de art. 33 din Codul penal cu consecințele ce decurg din aceasta, respectiv cu reducerea limitelor de pedeapsă la jumătate. De aceea, sensul acestui termen are în vedere un sens obișnuit ce vizează o încercare sau acte care nu au fost finalizate, adică o acțiune întreprinsă în scopul de a realiza ceva, fără siguranța izbânzii. Totodată, Curtea constată că voința legiuitorului a fost aceea de a incrimina infracțiunea de braconaj, indiferent că a vizat o încercare sau un act finalizat de a vâna cu nerespectarea legii. Aceasta, deoarece, din rațiuni de politică penală evidente, justificate de protecția anumitor valori sociale referitoare la fauna de interes cinegetic — resursă naturală regenerabilă, bun public de interes național și internațional —, legiuitorul este liber să stabilească variantele de săvârșire a infracțiunii folosind o exprimare corespunzătoare și, în consecință, de a reglementa un regim sancționator identic.

26. De asemenea, Curtea constată că, după ce legiuitorul a interzis în art. 39 lit. ad) utilizarea, pentru tirul pe timp de noapte, a dispozitivelor de ochire care funcționează pe principiul laser, a sistemelor de ochire pe timp de noapte cuprinzând convertizoare sau amplificatoare electronice de lumină reziduală, a dispozitivelor de vedere în infraroșu și a dispozitivelor cu termoviziune, a înțeles să incrimineze prin lege în art. 42, în limitele art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, infracțiunea de braconaj prin mai multe modalități normative de realizare a elementului material al laturii obiective, stabilind astfel, în acord cu art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, pedeapsa corelativă. Așa fiind, fapta de a vâna la lumina farurilor constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, neavând importanță dacă acțiunea desfășurată **în scopul dobândirii sau capturării vânatului a fost finalizată sau nu**. Prin urmare, legiuitorul, urmărind să protejeze fauna de interes cinegetic, a interzis folosirea la vânătoare a luminii farurilor ori a altor sisteme de iluminare.

27. Așa fiind, prevederile legale criticate nu reprezintă altceva decât o reflectare a exigenței constituționale consacrate de art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității incriminării și a pedepsei, legea instituind în termeni foarte clari că este prohibită vânătoarea, pe timp de noapte, la lumina farurilor sau a dispozitivelor de iluminare, prin utilizarea lor în timpul deplasării, precum și prin fixarea vânatului în vederea tragerii prin metoda

la pândă și vânătoarea prin folosirea dispozitivelor prevăzute la art. 39 lit. ad).

28. Totodată, și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, impune aceste exigențe, motiv pentru care art. 8 alin. (4), art. 16 alin. (1), art. 25 și art. 36 alin. (1) și alin. (4) teza finală prevăd că: „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. [...] Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor*”; „*În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere*”; „*În cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite*”; „*Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”; „*Redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu ușurință a textului de către destinatarii acestuia*.”;

29. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. **Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre.** Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

30. Totodată, drept consecință logică a principiului conform căruia legile trebuie să fie de aplicabilitate generală, formularea actelor normative nu este întotdeauna exactă, **folosirea unor caracterizări generale fiind preferată unor liste exhaustive** (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31).

31. De aceea, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia destinatarii dispozițiilor legale criticate nu-și pot adapta conduita în funcție de conținutul lor, deoarece acestea sunt suficient de clare, precise și previzibile, sens în care legiuitorul a definit în termeni lipsiți de echivoc în cuprinsul Legii nr. 407/2006 ce se înțelege prin **braconaj** și ce reprezintă **acțiunea de a vâna**.

Totodată, o condiție *sine qua non* a existenței infracțiunii contestate o reprezintă împrejurarea că persoana care vânează folosește lumina farurilor sau a dispozitivelor de iluminare, prin utilizarea lor în timpul deplasării, precum și prin fixarea vânatului în vederea tragerii prin metoda la pândă și vânatoarea prin folosirea dispozitivelor prevăzute la art. 39 lit. ad), neavând relevanță dacă acțiunea a fost finalizată sau nu, întrucât infracțiunea contestată nu este una de rezultat.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liviu Puiu Bulbucan, Iulian Cosmin Bulbucan și Liviu Dragoș Bulbucan în Dosarul nr. 2.795/176/2016/a3 al Judecătorei Alba Iulia și constată că dispozițiile art. 1 lit. d) și art. 42 alin. (1) lit. m) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Alba Iulia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 februarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 22 februarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție în Dosarul nr. 160/753/2016/a1 al Tribunalului Militar București. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 395D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, față de părțile cu domiciliul în străinătate, având în vedere lipsa de procedură cu acestea, s-a

32. În ce privește critica raportată la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza legală, fără privilegii și fără discriminări, legiuitorul fiind îndreptățit să stabilească elementele de tipicitate ale infracțiunii. Faptul că o anumită infracțiune nu cunoaște tentativa în sensul Codului penal este o problemă de opțiune de politică penală a legiuitorului care, în sine, nu este contrară art. 16 alin. (1) din Codul penal.

dispus citarea acestora la ușa instanței și pe site-ul Curții Constituționale. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Arată că, prin Legea nr. 9/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017, a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017, ordonanță prin care s-a abrogat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017, astfel că aceasta din urmă nu mai poate intra în vigoare. Față de aceste considerente, apreciază că art. 5 alin. (2) din Codul penal nu s-a aplicat în cauză, în sensul că nu există nicio decizie a Curții Constituționale care să poată fi aplicată ca „lege penală mai favorabilă”. Astfel, excepția de neconstituționalitate nu are legătură cu soluționarea cauzei. Apreciază că aceleași considerații sunt aplicabile și în ceea ce privește dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel că nici aceste dispoziții nu au legătură cu soluționarea cauzei, excepția fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 160/753/2016/a1, **Tribunalul Militar București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul excepției susține că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Codul penal sunt neconstituționale în măsura în care prevederile declarate neconstituționale constituie o lege penală mai favorabilă. Apreciază că o astfel de interpretare „încurajează fenomenul infracțional la nivel înalt, știut fiind că prin adoptarea unor acte normative vădit neconstituționale se obține beneficiul exonerării de răspunderea penală sau, după caz, de executare a pedepsei”. Această situație este cu atât mai evidentă în cazul ordonanțelor simple și de urgență ale Guvernului, care nu pot fi supuse controlului de constituționalitate înainte de intrarea în vigoare. Totodată, cetățenilor care se află în situații juridice reglementate prin acte normative care sunt declarate neconstituționale li se instituie, prin art. 5 alin. (2) din Codul penal, privilegiul de a se considera lege penală mai favorabilă un act contrar Legii fundamentale, comparativ cu persoanele aflate în situații juridice reglementate de acte normative valide din punct de vedere constituțional.

6. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, susține că prevederile art. 146 lit. d) din Legea fundamentală, reglementând atribuția instanței de contencios constituțional de a se pronunța, în cadrul excepției de neconstituționalitate, asupra constituționalității legilor sau ordonanțelor, nu distinge după cum acestea sunt în vigoare sau nu. Cu toate acestea, printr-un act normativ, de rang inferior normei constituționale, se adaugă sintagma „în vigoare”. Acest fapt permite ca, prin intermediul ordonanțelor (simple sau de urgență), puterea executivă să fie exercitată în mod discreționar și în afara oricărui control al celorlalte puteri. Efectele unor ordonanțe vădit neconstituționale, prin care statul de drept este amenințat în însăși substanța sa, sunt ireversibile după intrarea lor în vigoare. Astfel, actuala reglementare, care nu permite exercitarea controlului de constituționalitate a unei ordonanțe a Guvernului, înainte de intrarea ei în vigoare, contravine prevederilor art. 16, art. 21 și art. 146 lit. d) din Constituție.

7. **Tribunalul Militar București** apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Codul penal și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv întrunesc condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, nefiind contrare dispozițiilor constituționale invocate de către autorul excepției.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul excepției critică o omisiune legislativă. În subsidiar, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 este neîntemeiată. Făcând referire la Decizia nr. 362 din 12 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 28 februarie 2003 și la Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Guvernul susține că nu ar putea face obiectul unei excepții de neconstituționalitate o dispoziție

legală care nu a intrat în vigoare, deoarece o astfel de prevedere legală nu ar fi incidentă într-o cauză concretă aflată pe rolul instanțelor de judecată, neavând deci legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, apreciază că nici această critică nu este întemeiată, câtă vreme dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, fără privilegii sau discriminări. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal, Guvernul, făcând referire la cele evidențiate în practica judiciară și în doctrină, apreciază că aceasta este neîntemeiată.

10. Plecând de la cele susținute de autorul excepției, Guvernul arată că, în realitate, nu este vorba de instituirea niciunui privilegiu prin dispozițiile criticate, ci de aplicarea principiilor prevăzute de art. 23 alin. (12) și art. 15 alin. (2) din Constituție. Totodată, menționează că dispozițiile legale criticate sunt tocmai o transpunere în legislația infraconstituțională a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la supremația acesteia, fiind, pe cale de consecință, conforme cu acestea. Totodată, susține că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Codul penal nu afectează dreptul la un proces echitabil și nici garanțiile acestuia, respectiv egalitatea armelor, contradictorialitatea, motivarea hotărârilor pronunțate, publicitatea procesului, soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, prezumția de nevinovăție și asigurarea dreptului la apărare.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (2) din Codul penal și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 5 alin. (2) din Codul penal: *„Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.”;*

— Art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992: *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.”*

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept și la valorile supreme din stat, art. 1 alin. (4) referitor la separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 146 lit. d) referitor

la competența Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal, Curtea observă că, în realitate, autorul acesteia tinde, prin ridicarea excepției de neconstituționalitate, la contracararea unei eventuale intrări în vigoare a dispozițiilor art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 1 februarie 2017, intrare în vigoare urmată de o eventuală pronunțare de către instanța de contencios constituțional a unei decizii de admitere prin care să se constate neconstituționalitatea art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017. Or analizând încheierea de sesizare, Curtea constată că instanța judecătorească a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017, constatând că aceasta a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2017.

16. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că autorul excepției pune în discuție o problemă ipotetică, ce determină lipsa legăturii cu soluționarea cauzei a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal. Or conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. „*Legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului.

17. Totodată, Curtea reține că autorul excepției nu a specificat, în contextul obiectului procedurii în camera preliminară — fază procesuală în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, care ar fi cea dispoziție care, deși declarată neconstituțională de către instanța de contencios constituțional, urmează să se aplice în virtutea principiului aplicării legii penale mai favorabile. Or lipsa unei asemenea dispoziții determină, în realitate, neaplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal în litigiul pendinte și, implicit, lipsa legăturii cu cauza a excepției de neconstituționalitate cu un atare obiect. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal este inadmisibilă, urmând să o respingă în consecință.

18. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea observă că autorul excepției este nemulțumit de faptul că sintagma „*în vigoare*” cuprinsă în articolul anterior menționat determină imposibilitatea analizării, din perspectivă constituțională, a acelor dispoziții care, deși publicate în Monitorul Oficial al României, nu sunt în vigoare.

19. În acest context, cu privire la obiectul controlului de constituționalitate *a posteriori*, Curtea reține că, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile art. 146 din Constituție stabilesc competența materială a Curții Constituționale, ca garant al supremației Legii fundamentale, enumerând în mod restrictiv atribuțiile jurisdicției constituționale.

Potrivit art. 146 din Constituție, „*Curtea Constituțională are următoarele atribuții: [...] d) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului*”. În aplicarea prevederilor constituționale, dispozițiile cap. I din Legea nr. 47/1992 consacră rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției și de unică autoritate de jurisdicție constituțională din România [art. 1 alin. (1) și alin. (2)]. În considerarea acestei calități, Curtea „*asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului*” [art. 2 alin. (1)].

20. Reglementând obiectul controlului de constituționalitate, atât Constituția, cât și Legea nr. 47/1992 prevăd expres și limitativ actele care pot fi supuse controlului Curții Constituționale. Totodată, dispozițiile art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992 reglementează condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial. Astfel, obiect al excepției îl constituie o lege sau o ordonanță ori o dispoziție dintr-o lege sau ordonanță care: este în vigoare; are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia; nu a fost constatată ca fiind neconstituțională printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

21. De asemenea, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, precitată, Curtea a constatat că, în sistemul român de control concret al constituționalității legilor, declanșarea controlului *a posteriori* operează doar pe cale incidentală, prin intermediul excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, iar nu printr-o „*actio popularis*”, pe baza sesizării directe de către orice persoană. Rezultă, așadar, că se poate solicita controlul de constituționalitate numai privind acele dispoziții legale care, în cazuri concrete, sunt incidente pentru soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor, legi sau ordonanțe în ansamblu ori doar anumite reglementări din cuprinsul acestora. Condiția ca dispoziția legală criticată pentru neconstituționalitate să aibă legătură cu soluționarea cauzei este, evident, necesară, dar și suficientă.

22. Pe de altă parte, prin Decizia nr. 64 din 9 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 27 februarie 2017, paragraful 42, instanța de contencios constituțional a statuat că premisa axiomatică a analizei Curții Constituționale pentru a reține incidența art. 146 lit. d) din Constituție este aceea ca actul normativ să fi făcut parte din dreptul pozitiv, având în vedere faptul că acest text constituțional reglementează controlul *a posteriori* de constituționalitate. Prin urmare, Curtea nu are competența de a verifica, în cadrul acestei atribuții, constituționalitatea unei norme de reglementare primară care nu a făcut parte din dreptul pozitiv; în schimb, are competența de a analiza constituționalitatea unui act normativ care este sau a fost în vigoare, după caz, în funcție de caracterul abstract sau concret al controlului de constituționalitate subsumat art. 146 lit. d) din Constituție.

23. Astfel, Curtea constată că reglementarea, prin înseși dispozițiile constituționale ale art. 146 lit. d), a condiției ca excepția de neconstituționalitate să fie ridicată în fața instanței judecătorești sau de arbitraj comercial nu poate avea semnificația unei competențe formale a acestora în sensul transformării lor în simple entități la care sunt depuse excepțiile de neconstituționalitate pentru a fi transmise instanței de contencios constituțional. Din contră, precizarea expresă, în textul Constituției, că excepția de neconstituționalitate se ridică în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial presupune că acest lucru se realizează în cadrul activității derulate de acestea și că, implicit, se poate stabili o legătură

între această activitate și excepția de neconstituționalitate ridicată. Acest fapt a fost transpus la nivel legislativ nu doar în reglementarea necesității ridicării excepției în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial [art. 29 alin. (1) prima teză din Legea nr. 47/1992], ci și în necesitatea existenței unei legături între excepția de neconstituționalitate și soluționarea cauzei în care aceasta a fost ridicată [art. 29 alin. (1) teza a patra din Legea nr. 47/1992].

24. În acest context, Curtea observă că, în ceea ce privește dispozițiile care sunt în vigoare la momentul exercitării controlului de constituționalitate, cele două condiții de admisibilitate (de a fi în vigoare și de a avea legătură cu soluționarea cauzei) vor fi analizate separat, putându-se ajunge la concluzia că, deși dispoziția criticată este în vigoare, ea nu are legătură cu soluționarea cauzei. Pe de altă parte, pentru dispozițiile de lege care, deși au făcut parte din dreptul pozitiv, nu mai sunt în vigoare la data exercitării controlului de constituționalitate, condiția legăturii cu soluționarea cauzei nu poate fi disociată de cea potrivit căreia dispoziția criticată trebuie să fie în vigoare, în sensul Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, precitată. Astfel, sesizată fiind cu o excepție de neconstituționalitate a unor dispoziții din legi sau din ordonanțe abrogate, instanța de contencios constituțional va analiza, întotdeauna, în ce măsură efectele juridice ale acestor dispoziții continuă să se producă în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate și după ieșirea lor din vigoare. În măsura în care va constata că efectele juridice ale acestor dispoziții continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea va constata, implicit, că aceste dispoziții sunt în vigoare, în sensul Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, precitată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 5 iunie 2014, paragraful 16; Decizia nr. 265 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 14 iulie 2017, paragraful 11). Astfel, Curtea constată că, în cazul actelor normative care nu sunt în vigoare la data exercitării controlului de constituționalitate, constatarea îndeplinirii condiției de a fi în vigoare este subsecventă și indisolubil legată de constatarea îndeplinirii condiției de a avea legătură cu soluționarea cauzei.

25. Plecând de la cele anterior precizate, Curtea observă că ipoteza descrisă de autorul excepției se referă la un act normativ sau dispoziții dintr-un act normativ care nu au făcut parte din

dreptul pozitiv, neintrând în vigoare. Din perspectiva aplicării legii în timp, premisa este aceea că un act normativ sau unele dispoziții dintr-un act normativ care nu au intrat în vigoare nu se vor fi aplicat niciunei situații juridice, neproducându-și efectele. Astfel, este evident că, în aceste condiții, nu se va putea constata o legătură între aceste dispoziții și cauza în care este ridicată excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect. Or, astfel cum s-a arătat anterior, pentru a putea fi exercitat controlul de constituționalitate privind un act normativ care nu este în vigoare, trebuie verificat, în primul rând, în ce măsură acesta își produce efectele în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, deci trebuie constatat în ce măsură acesta are legătură cu soluționarea cauzei. A achiesa la cele susținute de autorul excepției ar presupune, în fapt, transformarea controlului de constituționalitate privind un act normativ, care nu a făcut parte din dreptul pozitiv, într-o *actio popularis*, deoarece, deși este evident că actul nu are legătură cu soluționarea cauzei, instanța va trebui să sesizeze Curtea Constituțională cu o astfel de excepție.

26. Mai mult, așa cum a statuat instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat în primul rând interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales din prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20; Decizia nr. 539 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 25 august 2016, paragrafele 19, 21). Or, aplicând aceste considerente de principiu la cauza dedusă judecării, Curtea reține că o eventuală decizie de admitere cu privire la un act normativ care nu a făcut parte din dreptul pozitiv nu își va produce niciun efect în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect, tocmai pentru că nu se poate constata incidența actului normativ criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este neîntemeiată, urmând să o respingă în consecință.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție în Dosarul nr. 160/753/2016/a1 al Tribunalului Militar București și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de același autor, în același dosar, al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Militar București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 februarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 179

din 29 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3)
teza a doua din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de Puiu Florentin Cristea, Vasilică Ionuț Stîrcu și Tudorel Costel Grasu în Dosarul nr. 553/339/2016 (579/2016) al Judecătoriei Zimnicea și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.974D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 553/339/2016 (579/2016), **Judecătoria Zimnicea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Puiu Florentin Cristea, Vasilică Ionuț Stîrcu și Tudorel Costel Grasu cu ocazia verificării admisibilității în principiu a unei cereri de revizuire formulate împotriva unei hotărâri penale definitive prin care autorii excepției au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni de tănuire — art. 270 alin. (1) din Codul penal (Puiu Florentin Cristea) —, respectiv de furt calificat — art. 229 alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. b) din Codul penal (Vasilică Ionuț Stîrcu și Tudorel Costel Grasu).

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât, în cursul procesului penal, inculpaților nu li s-a adus la cunoștință existența posibilității împăcării, motiv pentru care a survenit condamnarea lor definitivă. Consideră că împăcarea trebuie să poată interveni oricând, inclusiv după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, ceea ar contribui și la rezolvarea problemei supraaglomerării penitenciarelor.

6. **Judecătoria Zimnicea** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că textul de

lege criticat reglementează limitarea în timp a posibilității de împăcare a părților și a subiecților procesuali principali, fără a aduce vreo atingere prevederilor art. 21 din Constituție, deoarece prevederea unui termen-limită până la care poate interveni împăcarea asigură o disciplinare a procesului penal, constituind o garanție a exercitării drepturilor procesuale cu bună-credință.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 508 din 7 octombrie 2014, prin care aceasta a constatat că dispozițiile art. 159 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care se aplică tuturor inculpaților trimiși în judecată înaintea datei intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și pentru care la acea dată momentul citirii actului de sesizare fusese depășit.

9. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere transmis în dosarele Curții Constituționale nr. 292D/2014, nr. 516D/2014 și nr. 552D/2014, în sensul că dispozițiile art. 159 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu împiedică aplicarea legii penale mai favorabile cu privire la faptele săvârșite sub imperiul vechiului Cod penal, în cauzele în care s-a depășit momentul procedural al citirii actului de sesizare a instanței.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 159 alin. (3) din Codul penal. Din notele scrise ale autorilor excepției, depuse în motivarea criticii, reiese că aceasta privește, în realitate, numai dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins: „*Împăcarea produce efecte [...] dacă are loc până la citirea actului de sesizare a instanței*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor

constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 6 paragraful 3 lit. d) — referitor la dreptul acuzatului de a întreba sau de a solicita audierea martorilor acuzării și de a obține citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării — din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată cu ocazia verificării, potrivit prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, a admisibilității în principiu a unei cereri de revizuire formulate împotriva unei hotărâri penale definitive prin care autorii excepției au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni de tănuire — art. 270 alin. (1) din Codul penal (Puiu Florentin Cristea) —, respectiv de furt calificat — art. 229 alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. b) din Codul penal (Vasilică Ionuț Stîrcu și Tudorel Costel Grasu). Autorii excepției invocă faptul că, ulterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, a avut loc împăcarea cu persoanele vătămate. Or, revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de dispozițiile art. 453 alin. (1) din Codul de procedură penală, care vizează fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de către instanță la soluționarea cauzei — fiind descoperite ulterior — și care fac dovada că hotărârea definitivă se întemeiază pe o eroare judiciară. Având în vedere că motivul invocat de revizuienți — cu privire la intervenirea împăcării ulterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare — nu se încadrează în niciunul dintre cazurile de revizuire reglementate de dispozițiile art. 453 alin. (1) din Codul de procedură penală, calea extraordinară de atac a revizuirii, exercitată în cauză, este inadmisibilă. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate este, la rândul ei, inadmisibilă, pentru lipsa legăturii cu soluționarea cauzei.

15. Astfel, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură

cu soluționarea cauzei [...]”. În acest sens, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că o excepție de neconstituționalitate ridicată într-o acțiune *ab initio* inadmisibilă este, de asemenea, inadmisibilă, în condițiile în care nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. Aceasta, deoarece, indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză. Rezultă că o atare excepție de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, aceea a legăturii cu soluționarea cauzei, în sensul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 (Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014, Decizia nr. 254 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iulie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 433 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 31 august 2016, paragraful 22, și Decizia nr. 784 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 6 martie 2018, paragraful 16).

16. În plus, Curtea observă că autorul excepției Puiu Florentin Cristea a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de tănuire, prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 270 alin. (1) din Codul penal, infracțiune pentru care legea nu prevede posibilitatea împăcării. Această cauză de înlăturare a răspunderii penale poate interveni, potrivit art. 159 alin. (1) din Codul penal, numai dacă legea o prevede în mod expres, ceea ce nu este cazul infracțiunii de tănuire.

17. Așadar, ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal este inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal, excepție ridicată de Puiu Florentin Cristea, Vasilică Ionuț Stîrcu și Tudorel Costel Grasu în Dosarul nr. 553/339/2016 (579/2016) al Judecătoriei Zimnicea.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Zimnicea și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 1.801/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de investiții, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale politici agricole nr. 241.633 din 6.06.2018,

având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.149/2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei, ale Regulamentului nr. 1.150/2016 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol, precum și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 256/2017 al Comisiei de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1.150 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol,

în temeiul prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 578/2014 privind stabilirea modului de acordare a sprijinului financiar din partea Uniunii Europene pentru producătorii din sectorul vitivinicol în perioada 2014—2018, cu completările ulterioare, și ale art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 1.801/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de investiții, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 21 noiembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 1, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) *solicitanți* — întreprinderile vinicole care desfășoară activitate economică de producție, prestări servicii sau de comerț în sectorul vitivinicol, organizate ca:

- persoane juridice cu domiciliul fiscal în România;
- instituții și unități de cercetare-dezvoltare vitivinicolă, definite conform legislației naționale în vigoare;
- persoane fizice autorizate, întreprinderi familiale, întreprinderi individuale;
- asociații de doi sau mai mulți producători și/sau organizații interprofesionale.

Solicitanții care propun programe de investiții, altele decât cele finanțate prin Programul național de dezvoltare rurală pentru perioada 2014—2020, denumit în continuare *P.N.D.R.*, îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

- exploatează plantații viticole înscrise în Registrul plantațiilor viticole, denumit în continuare *R.P.V.*, produc și/sau îmbuteliază produse vinicole în întreprinderea vinicolă proprie sau, în nume propriu, la terți și comercializează produsele vinicole în nume propriu;
- achiziționează struguri pentru vin, produc și/sau îmbuteliază produse vinicole în întreprinderea vinicolă proprie sau, în nume propriu, la terți și comercializează produsele vinicole în nume propriu;

— comercializează produse vinicole achiziționate de pe piața internă;

— nu au o creanță certă, lichidă și exigibilă stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă în favoarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;

— nu au creat condiții artificiale;

— prezintă certificate fiscale prin care atestă lipsa datoriilor la bugetul de stat și bugetele locale;

— nu sunt în dificultate în sensul orientărilor comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate.”

2. La punctul 1, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) *operațiune* — înseamnă acțiunea sau setul de acțiuni care sunt incluse în studiul de fezabilitate/memoriul justificativ prezentat de solicitant, conform prevederilor anexei nr. 1 la prezentele norme;”

3. La punctul 1, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) *produse vinicole* — produsele menționate în anexa VII partea II a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului.”

4. La punctul 2 subpunctul 2.1, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) construcția/achiziția, inclusiv prin leasing, a imobilelor destinate vinificației, a laboratoarelor pentru controlul calității, a imobilelor cu destinația de prezentare și vânzare, precum și a sălilor de degustare;”

5. La punctul 2, subpunctul 2.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.3. Termenul de execuție a programului de investiții pentru care se acordă sprijin financiar este de maximum:

— 3 ani de la data aprobării pentru programele care conțin operațiunile prevăzute la subpct. 2.1 lit. a) și/sau b);

— 3 ani de la data aprobării pentru programele care conțin operațiunile prevăzute la subpct. 2.1 atât la lit. c), cât și la lit. a) și/sau b);

— 2 ani de la data aprobării programului, pentru programele care conțin doar operațiunea prevăzută la subpct. 2.1 lit. c);”

6. La punctul 4, după subpunctul 4.2 se introduce un nou subpunct, subpunctul 4.3, cu următorul cuprins:

„4.3. Prin excepție de la prevederile subpct. 4.2, pentru anul 2018, programele de investiții se depun până la data de 15 octombrie, la sediul centrului județean al A.P.I.A., pe raza căruia are loc implementarea programului de investiții.”

7. La punctul 6, subpunctul 6.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.1. Acordarea sprijinului financiar pentru operațiunile eligibile din cadrul măsurii de investiții se face pe baza cheltuielilor eligibile, realizate de către beneficiar în baza programului de investiții aprobat de A.P.I.A., fără a se depăși valoarea aprobată a acestuia.”

8. La punctul 6, subpunctul 6.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.2. Studiile de fezabilitate prevăzute la pct. 7 subpct. 7.1 lit. a) se realizează conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

9. La punctul 6, subpunctul 6.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.3. Beneficiarul poate solicita modificarea programului aprobat, o singură dată pentru fiecare dintre operațiunile aprobate. Toate modificările trebuie să fie comunicate A.P.I.A. pentru aprobare, cel mai târziu cu 3 luni înainte de data-limită de finalizare a operațiunilor pentru care se solicită modificarea, cu condiția ca modificarea:

- să nu afecteze scopul principal al programului de investiții;
- să fie justificată în mod corespunzător;
- să fie însoțită de studiul de fezabilitate/memoriul justificativ modificat;

- să se încadreze în limita a 20% din valoarea aprobată programului;

- să nu depășească termenul maxim de realizare a programului, prevăzut la pct. 2 subpct. 2.3.”

10. La punctul 6, după subpunctul 6.3 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 6.3¹ și 6.3², cu următorul cuprins:

„6.3¹. Prin excepție de la prevederile subpct. 6.3 pot fi efectuate modificări minore asupra programului de investiții, fără a se depăși valoarea eligibilă aprobată inițial și fără aprobare prealabilă, cu condiția înștiințării A.P.I.A. asupra modificărilor și a justificării acestora. Modificările minore nu trebuie să afecteze eligibilitatea niciunei acțiuni din cadrul operațiunii și obiectivele generale ale operațiunii.

6.3². Următoarele tipuri de modificări sunt considerate modificări minore:

- modificarea graficului de implementare cu respectarea termenelor maxime;

- modificarea bugetului acțiunilor din cadrul unei operațiuni în limita a 20% din valorile aprobate inițial pentru fiecare acțiune.”

11. La punctul 7 subpunctul 7.1, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) studiu de fezabilitate realizat conform legislației în vigoare pentru programele ce conțin operațiunile prevăzute la pct. 2 subpct. 2.1 lit. a) și/sau b) și pentru programele ce conțin operațiunile prevăzute la pct. 2 subpct. 2.1 atât la lit. c), cât și la lit. a) și/sau b);”

12. La punctul 7 subpunctul 7.1, litera a²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a²) orice modificare a memoriului justificativ sau a studiului de fezabilitate se constituie anexă la acestea, după aprobarea programului, după caz;”

13. La punctul 7 subpunctul 7.1, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) copie a documentului ce atestă comercializarea produselor vinicole, după caz;”

14. La punctul 7 subpunctul 7.1, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) declarație pe propria răspundere a solicitantului din care să rezulte faptul că infrastructura la care se fac lucrări de renovare/reabilitare/modernizare sau imobilul ce se achiziționează nu face obiectul vreunui litigiu;”

15. La punctul 7 subpunctul 7.1, după litera n) se introduc cinci noi litere, literele o), p), q), r) și s), cu următorul cuprins:

„o) raport de evaluare a imobilului realizat de către experți evaluatori ANEVAR, conform legislației naționale în vigoare, pentru operațiunile prevăzute la nr. crt. 1 din anexa nr. 1, ce cuprind achiziția bunurilor imobile;

p) în cazul achiziției de bunuri imobile, solicitantul trebuie să facă dovada dreptului de folosință al terenului de sub bunul imobil în cauză, pe o perioadă cel puțin egală cu termenul de 5 (cinci) ani de la efectuarea plății finale către beneficiar;

q) copii ale actelor de proprietate asupra bunului imobil care urmează a fi achiziționat, precum și documentația cadastrală aferentă;

r) copia extrasului de carte funciară de informare privind bunul imobilul ce urmează să fie achiziționat, din care să rezulte lipsa sarcinilor asupra acestuia;

s) încheierea de intabulare a dreptului de proprietate asupra bunului imobil ce urmează a fi achiziționat, eliberată de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară.”

16. La punctul 7 subpunctul 7.2, litera a¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a¹) studiul de fezabilitate în cazul tuturor operațiunilor prevăzute la pct. 2 subpct. 2.1 lit. a) și/sau b);”

17. La punctul 7 subpunctul 7.2, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) copii ale facturilor care atestă achiziții de materii/materiale și/sau prestări servicii, precum și copii ale declarațiilor de conformitate/certificatelor de calitate;”

18. La punctul 7 subpunctul 7.2, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) copie după contractul de vânzare-cumpărare în formă autentică sau după antecontractul de vânzare-cumpărare în formă autentică, în cazul în care se solicită avans.”

19. La punctul 7, subpunctul 7.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7.3. Centrele județene ale A.P.I.A. comunică solicitanților, în scris, în termen de 60 de zile de la depunerea programelor de investiții, complete și conforme, hotărârea de aprobare/respingere.”

20. La anexa nr. 1, numărul curent 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Operațiuni din cadrul programului de investiții	Acțiuni eligibile
„1	Construcția/Achiziția, inclusiv prin leasing, a imobilelor destinate vinificației, a laboratoarelor pentru controlul calității, a imobilelor cu destinația de prezentare și vânzare, precum și a sălilor de degustare	<p>1a. Investiții corporale Construcția/Reconstrucția/Achiziția, inclusiv prin leasing, a clădirilor pentru producție, ambalare, depozitare, inclusiv recepție, a laboratoarelor pentru controlul calității, a imobilelor cu destinația de prezentare și vânzare, a sălilor de degustare etc.</p> <ul style="list-style-type: none"> • construcția/achiziția bunurilor imobile (clădiri, anexe) • reconstrucția/reabilitarea bunurilor imobile (clădiri, anexe), imobile care au avut în momentul construcției destinația de întreprindere vinicolă sau imobile în scopul schimbării destinației lor în întreprinderi vinicole • excavare (terasamente), fundații, pavaje, interioare (pereți, uși și ferestre, zugrăveli, gresie, rame etc.), instalații sanitare, electricitate, interior și exterior la urcare (încadrare), acoperișuri, izolații, aer condiționat • construcția/(re)construcția/achiziția clădirilor și anexelor pentru transformare, stocare, condiționare sau comercializare • construcția/(re)construcția/achiziția pivnițelor aflate deasupra și sub nivelul solului • lucrări la infrastructura de bază, cum ar fi: instalații electrice, mecanice și hidraulice, de protecție împotriva incendiilor, de aer condiționat și de ventilație a locului de producție a vinului, precum și alte echipamente; instalații speciale și sisteme pentru protecția mediului, reducerea poluării și economisirea energiei, precum și sisteme de sănătate și de igienă • construcția/(re)construcția/achiziția imobilelor pentru prezentare și vânzare: <ul style="list-style-type: none"> — spații de depozitare a vinotecilor — săli de degustare și/sau săli de prezentare și vânzare a vinurilor proprii — unități de vânzare și/sau puncte de vânzare/puncte pentru vânzarea directă — amenajările și conexiunile legate de instalarea unui echipament achiziționat sunt eligibile sub rezerva ca deșeurile, apoi factura să menționeze explicit legătura cu echipamentul eligibil <p>1b. Investiții necorporale — costuri generale legate de cheltuielile privind onorariile/tarifele pentru specialiști (arhitecți și/sau ingineri, consultanți de orice fel), pentru consultanță, studii de fezabilitate, achiziție de patente și licențe, înregistrarea mărcilor și desenele industriale, cheltuieli de autorizare și alte costuri generate de cele de mai sus.”</p>

21. La anexa nr. 2, poziția nr. 8, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Construcția/Achiziția, inclusiv prin leasing, a imobilelor destinate vinificației, a laboratoarelor pentru controlul calității, a imobilelor cu destinația de prezentare și vânzare, precum și a sălilor de degustare”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 3 iulie 2018.
 Nr. 1.219.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

